

Ko so bili že precej daleč prišli, zapazijo, da polža ni med njimi. Obernejo se nazaj ter začnejo iz celega gerla klicati: „Hej, prijatelj polž, kje si? hitro, hitro!“ — pa zastonj. Revez polž je bil tako daleč za njimi, da jih še slišal ni. Ostali gredó naprej ter pridejo po dolgej hoji pod neko staro hrastovo korenino, kjer najdejo nekoliko suhega prostora, na katerem se vstavijo in prenočijo. Spali že tako niso veliko, ker je vsaki komaj čakal, da bi se naredilo jutro. — Komaj se je začelo daniti, že so bili, po konci, podajo si roké, poljubijo eden drugega in odidejo vsak po svojem potu. To-liko strahu pa še nikoli niso imeli, kakor to noč, katero še dandanes ne morejo pozabiti.

Tako so pripovedovali stara mati Jožeku in Ančiki ter jima obljubili povedati še marsikaj veselega in kratkočasnega, ako bosta pridna.

(Po hervažčini.)

V é s t.

Čista vést najdraži
Življenja je zaklád,
Kdor ga ima na njega
Ozira Bog se rad.

V nesreči in nadlogah
Človeku daje moč,
Prijetne dela dneve,
Prijetno dela noč.

Zatorej glej da čisto
Ohraniš svojo vést; —
Pa naj gromi al' treska
Ni treba se ti trést!

— č.

Kako postane steržek kralj ptic.

Pred davnim časom so se zbrale vse ptice, da bi si kralja izvolile. „Tisti bo naš kralj“ rekle so „kteri more najvišje leteti.“ Več ptic se poskuša v tem, ali orel leti najvišje. Steržek pa, kteri jih je imel precej za ušesmi, skrije se velikašu orlu pod peroti in ko je orel v strašnej višini bil, da ni mogel več dalje, priferfra mali steržek izpod orlovih perot in še bolj visoki leti. Ptice so bile zeló hude na steržeka. Sklenile so ga umoriti. Toda prebrisani steržek vidši to naméro, skrije se, prišedši na zemljo, v majhno luknjico ter se tako smerti otme. Na ta način je postal steržek kralj ptic.